

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: АЦО ИЛИЋ, ДИРЕКТОР РУДНИКА И ФЛОТАЦИЈЕ „РУДНИК“

Десна рука заједнице

Осим што већ годинама уназад успешно послује, Рудник и флотација „Рудник“ несебично помаже друштвену заједницу, посебно Месну заједницу Рудник. Последње што је урађено било је реновирање запуштене зграде Дома културе, у коју је укупно уложено око 15 милиона динара

Давне 1973. године, када је добијена употребна дозвола за биоскопску салу, тадашњи Рудник олова и цинка предао је Културном центру Горњи Милановац овдашњи Дом културе на коришћење. У међувремену, Дом је био препуштен себи, јер осим прекривања 2001. године, Месна заједница није имала средстава да га сасвим санира.

– За реконструкцију Дома смо се одлучили зато што је, након приватизације „Рудника“, ту одржана прва Скупштина акционара. Дом је изгледао мрачно, столице су биле оштећене, па је власник Дарко Вукобратовић већ тада желео да уреди ову зграду. Прошле године, одлучили смо да у план инвестиција укључимо и реновирање Дома културе, са жељом да тако помогнемо варошици, односно нашим радницима и становништву како би имали боље услове за културне садржаје. У мају смо кренули са радовима који су завршени крајем јула, а Дом је свечано отворен 6. августа за Дан рудара.

У реновирање је уложено 15.678.000 динара, у шта је урачуната и сума од 2.000.000 динара, коју смо добили од милановачке општине. Обавезали смо се да ћемо се и даље старати о Дому и плаћати трошкове грејања и струје када буде било неких догађаја. Осим тога, наше чистачице ће седмично или петнаестодневно чистити, што говори да ћемо задржати контролу над њим. Кључ од зграде се налази код нас, тачније код једног радника који је истовремено и члан Месне заједнице. Свако ко жели да ту одржи неки састанак, презентацију, или неки други скуп моћи ће то да уради. Дакле, ми вршимо надзор над Домом и његовим управљањем како се не би десило да у наредних неколико година дође у исто стање. Дом би требало да је у власништву општине, а пошто та документација није

завршена од 1973. године, тренутно стање је овакво. Иницираћемо да се оно што се догађа у Културном центру у Горњем Милановцу пренесе и у овај Дом, а покренућемо и идеју да се наредне године овде организује фестивал кратког филма. Крајњи циљ нам је да се његови капацитети што више и што чешће користе – прича директор Ацо Илић.

Пошто „Рудник“ има велике залихе камена, Месна заједница увек може рачунати и на ту врсту помоћи, а последњи пут ју је и искористила након мајских поплава.

Значајна помоћ Рудника и флотације „Рудник“ огледа се и у изградњи водовода од Горњег Милановца ка Руднику, за шта ће у овој години од „рудничке ренте“ која ове године износи 25.000.000 динара бити издвојено 10.000.000. Прошле године је од „рудничке ренте“ асфалтиран део пута од јаме до флотације у дужини од 800 метара. Та средства се иначе по закону морају опредељивати за инфраструктурне објекте локалне заједнице.

– Велики проблем за Рудничане је вода која и у овом тренутку није исправна за пиће и припремање хране. Иако се фирма стално доводи у негативну причу у вези са водом, односно са појавом недозвољене количине арсена, ми са тим немамо ништа јер арсен у води потиче из планине Рудник. Не мора у неком месту уопште да буде руде, а арсен ће постојати, што говори и пример Зрењанина и Суботице, који немају руднике олова и цинка, а имају арсен у води. Значи, геологија планине је та која то диктира, а ми не можемо ни да поправимо ни да побољшамо стање у водоводној мрежи. Битно је рећи и то да је од момента изградње тог водовода имало арсена, с тим што су границе које су биле дозвољене за његово

присуство у води смањене – додао је он.

Наредне године, уколико финансијска средства дозволе, кренуће се у санацију зграде клуба „Младог рудара“ чији је „Рудник“ оснивач. За претходних десет година, откако је фирма приватизована, обновљене су све зграде у његовом власништву, а кад је реч о управној згради, највероватније ће бити срушена и на том месту, у једном делу ће се изградити музеј рударства, а у другом клупске просторије.

Када је реч о отвореном базену који је некада био пун купача, „Рудник“ у тој обнови себе не види.

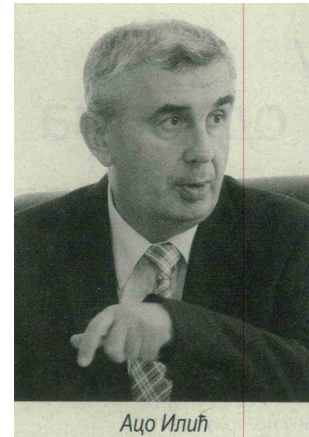
– У причи око базена нисмо већ десет година, јер оно што је од њега остало не задовољава никакве услове. Осим што треба обезбедити нове филтере за пречишћавање, присутан је и проблем са водом. Ако нема воде за пиће, питање је и са чим га напунити и да ли би вода у којој има арсена била добра за купање. Како је Рудник ипак планина и има мало топлих дана, питање је да ли би сезона могла да траје чак и месец дана. Кад је базен био под нашом управом, имали смо линију воде која је ишла до њега, али је уништена, тако да мислим да за њега нема никаквог интересовања и начина да се поправи.

Као добре комшије, Рудник и флотација „Рудник“ подржаваће како Месну заједницу, тако и Туристичку организацију у циљу привлачења што већег броја туриста, а оно што по његовом мишљењу Рудник највише треба да искористи јесу стазе здравља. Занимљиво је обићи, како је рекао, саму планину, извор реке Јасенице, пећину, воденице, манастир Благовештење, Острвицу.

Протекле године ова успешна фирма спонзорисала је и

препокривање крова на рудничкој цркви, а неретко помаже и спортске клубове.

– Најдража нам је донација која и није тако велика за Атлетски клуб „Таково“, тачније две ћерке наше раднице Леле Илић. Невена и Ивана су изузетне спортисткиње. Оне се са сваког такмичења врате са по неколико медаља. Јако смо поносни на њих и сваки број „Тakovских новина“, у којима се о њима пише, чувамо – рекао је на крају Ацо Илић. *С. Мариановић Ровинац*

Ацо Илић